

Nr 178.

Av herr **Nilsson, Theodor**, och herr **Hansson, Jacob**, *om viss ändring i bestämmelserna angående arbetstidens begränsning inom bageri- och konditorifacket.*

I lagen om begränsning av tiden för bageri- och konditoriarbete, som för första gången infördes år 1919, stadgas i 1 §, första stycket: »Arbete för tillverkning till avsalu av bageri- och konditorivaror må icke bedrivas å sön- och helgdag eller å tid mellan klockan 8 eftermiddag och klockan 6 förmiddag å söckendag. Vad sålunda stadgas äger dock icke tillämpning å rörelse, som bedrivs utan biträde av annan än make och hemmavarande barn.»

Arbete nattetid i bageri- och konditorier med anställd arbetskraft blev sålunda förbjudet, utom i de fall, då arbetsrådet och yrkesinspektionen därom lämnade tillstånd efter prövning av i lagen föreskrivna betingelser.

Vid 1926 års riksdag företogs den förändringen i lagen, att tiden för tillverkning av bageri- och konditorivaror å söckendag framflyttades till klockan 5 förmiddagen. För bagerier, som bedrivs utan biträde av annan än make och hemmavarande barn, förblev förhållandet oförändrat.

Under de senare åren ha förändringar försiggått inom bagerinäringen, som påkalla en revision av gällande bestämmelser. Genom den undantagsställning, som de s. k. hem- och familjbagerierna erhållit i lagen, ha dessa vuxit allt mera i antal. Konkurrensförhållandena ha därför förskjutits till fördel för hem- och familjbagerierna och till förfång för de bageriföretag, som bedriva sin verksamhet med anställd arbetskraft. Den större fördel, som hem- och familjbagerierna ha uti att kunna förlägga arbetstiden till natten och därigenom tidigare kunna vara färdiga på morgonen med sin försäljning och distribution, har medfört, att de större och medelstora bagerierna med yrkesutbildad arbetskraft fått stora svårigheter att hävda sig i konkurrensen. Denna utveckling är icke önskvärd, vare sig ur yrkes- eller näringssynpunkter. Från arbetarehåll reses ett bestämt motstånd mot, att det ur alla synpunkter förkastliga nattarbetet i bagerier och konditorier införes på en bakväg. Följden av att lagen icke är lika för alla, som bedriva bagerinäring, har blivit, att yrkesutbildade bageri- och konditoriarbetare ej numera kunna erhålla anställning i samma utsträckning som tidigare, och att de större och medelstora bagerierna, med sina bättre arbetsförhållanden och mera hygieniska tillverkningsmetoder, måste se sin produktion minskad. För att råda bot på detta missförhållande vore en bestämmelse önskvärd, vari stadgades att allt arbete inom bagerier och konditorier påbörjades vid samma tidpunkt på morgonen och lika för alla inom denna näringsbransch.

Från arbetarepartens sida vore den tid, som föreskrevs i lagen av den 17 okt. 1919, Sv. Författn. saml. nr 653, om arbetstidens förläggning den mest önskvärda, både ur konkurrenssynpunkt och med hänsyn till arbetarens nattvila. Emellertid vilja vi i denna motion begränsa vårt förslag till, att arbetstiden inom bageri- och konditorinäringen tager sin början på morgonen lika för alla, och att hem- och familjebagerierna i likhet med vad som stadgas för övriga ej tillåtas utföra tillverkning av bageri- och konditorivaror nattetid.

Vi hemställa därför,

att riksdagen måtte besluta, att 1 § i lagen om begränsning av tiden för bageri- och konditoriarbete erhåller följande lydelse: »Arbete för tillverkning till avsalu av bageri- och konditorivaror må icke bedrivas å sön- och helgdag eller å tid mellan klockan 8 eftermiddag och klockan 5 förmiddag å söckendag» samt att bestämmelsen: »Vad sålunda stadgas äger dock icke tillämpning å rörelse, som bedrives utan biträde av annan än make och hemmavarande barn,» måtte utgå.

Stockholm den 23 januari 1935.

Th. Nilsson.

J. Hansson.
